

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Det egna rummet för skapande

Nöjd tittar jag på min nya loungefåtölj som jag skruvat ihop på balkongen, äntligen är den på plats. Jag hämtar en kopp kaffe och sätter mig ned och tittar ut över träden som har sin ljusgröna försommarfärg och andas ut. Ser framför mig hur jag sitter här under soliga dagar och

ljumma kvällar med böcker, garn och nålar, här där jag får plats med att vara kreativ. Vanliga utemöbler är alldeles för trånga i armstöden för att man ska kunna sticka och sy på ett bekvämt sätt. Jag har suttit med axlarna uppdragna till öronen och armbågarna i konstiga ställningar, vilket har gett smärta i muskler och leder. Då min balkong är för liten för en soffa så har jag letat efter den perfekta

sittmöbeln för en stickerska och nu har jag hittat den. Med den breda fåtöljen så kan jag sitta avspänt och vara kreativ på mina egna premisser.

En plats för egna tankar

När jag sitter och funderar på sommarens kreativa projekt så slår det mig att jag har skapat mig ett eget rum för att vara kreativ. Det är Virginia Woolfs "Ett eget rum" som kommer till mig och det citat som egentligen lyder: "En kvinna måste ha pengar och eget rum, om hon ska kunna skriva romaner." Hon satte fingret på premisserna för att en kvinna ska kunna vara fri i sitt skapande och sitt liv. Det egna rummet, den egna platsen som är för mig, där jag kan veckla ut mig och få tid med mina egna idéer, tankar och skapande.

I Skaparens vackra sommartid må du välsignas med en egen plats att fånga sommarens ljumma vindar och veckla ut dig och dina tankar. Gud har gett dig en egen plats att fylla i världen, ingen annan ger den platsen det unika som bara du kan ge den. Den ska du låta få den färg, form och ton som är unik för just dig så att du kan vara skapande eftersom du är en avbild av Skaparen själv.

En välsignad sommar önskar jag er!

Catharina Larsson

Foto: Maria Marre Gustafsson

*Följ vår återkommande skribent, Tina Wilhelmsson, i **Tinas tankar**.*

Tinas tankar

Många känslor inför klimatkrisen

Vad är klimatångest? När jag berättade för en konfirmandgrupp att 8 av 10 ungdomar känner klimatångest, så blev de förvånade och kände inte igen sig i det. Ingen kände någon klimatångest direkt. Jag la ut ett dussintal kort på ett bord och på varje kort stod en känsla; hopp, motivation, oro, svek, intresse, förlust, tacksamhet, besvikelse, skuld, sorg, empati, maktlöshet, överväldigad, panik, ensamhet, skam, ångest och så vidare. Jag frågade: "Vad känner du inför den situation vi står i gällande klimatet?" och konfirmanderna fick välja en känsla.

I tur och ordning berättade de att de kände ett intresse för att engagera sig i klimatfrågan, en maktlöshet eftersom de upplevde att de inte kunde påverka så mycket, de kände sig överväldigade. De kände skam och skuld för att de inte gjorde mer för klimatet och de kände rädsla och panik. De började diskutera olika saker de faktiskt kunde göra för att börja förändra sitt beteende och sin inställning till den rådande klimatkrisen.

Att aldrig överge hoppet

Jag sa att skulden och skammen inte är deras att bära, utan att det är vi vuxna som ska ta ansvar för det. Jag insåg vilket ansvar jag har för att ungdomarna känner alla de känslor som de känner. Jag fick ur mig ett "Förlåt" och konfirmanderna sa "Tina, det är okej", men det kändes inte okej. Det är inte okej. Turen kom till den sista konfirmanden som säger: "Jag känner hopp, för det är inte för sent än." och jag kände hur känslan i rummet förändrades. En känsla av hopp. En känsla av evangelium. En känsla av kraft. När lektionen sen var slut så sprang alla ut från rummet och jag gick långsamt ut efter dem med gråten i halsen. Då fick jag se konfirmanderna som hoppade runt på stora studsmattor. De skrattade, skrek och hoppade runt. *Ett hoppande hopp.*

Tina Wilhelmsson

Fortsätt följa Marianne Wasend, en av våra medlemmar i stiftsföreningen, som under rubriken Mariannes Läslusta bjuder oss på intressant läsinspiration utifrån sin egen läslusta!

Mariannes Läslusta

En liten plats

av Jamaica Kincaid

Vid ett besök på biblioteket valde jag den lilla tunna boken ”En liten plats” av Jamaica Kincaid. Det blir nog en lättam bok, tänkte jag.

”En liten plats” är ingen bok att vila i. Den är sylvass på sina ställen, både rolig och oerhört sorglig.

Texten som nog är en essä är Jamaica Kincaids uppgörelse med sin upplevelse av att ha besökt barndomsplatsen, den karibiska ön Antigua efter flera års bortavaro.

Uppväxten i Antigua finns alltid levande i hennes författarskap och ett återkommande motiv är relationen mellan mor och dotter och frigörelseprocessen dem emellan.

Parallellt finns den problematiska relationen mellan moderlandet England och kolonin Antigua och det elände/tragik detta förde med sig. Boken är dock en uppfriskande uppgörelse mellan kolonialisten och den globala turismen.

Som läsare väntar man med bävan på varje nytt ord hon tillfogar bygget.

Jamaica Kincaid bor i Vermont USA och är till yrket professor i litteratur vid Harvard.

Marianne Wasend

Våreld, tankar och reflektioner

Vårkänslan tog emot oss när vi anlände till staden Göteborg. Livet ökar i tempo i takt med alla dessa trevliga människor som man möter, samtalar med och till slut landar på mötesplatsen ”Hotellet”.

Redan från början upplevde vi en inbjudande atmosfär med presentationen först och sedan en sketch mellan dessa två kvinnor ”Ada och Eva” som inledde årsmötet.

Under människans historia har kvinnor varit osynliga. De senaste decennierna har många kvinnor engagerat sig på olika sätt för att hitta ett demokratiskt och jämställt samhälle, vilket fortfarande ser ojämställt ut.

Vi fick titta närmare på hur jämställdhetsarbetet inom Svenska kyrkan ligger till. Där arbetar man vidare med två punkter: *sexuella övergrepp* (främja, förebygga och åtgärda) och *våld i nära relationer* (förebygga och stödja med en medveten och ansvarfull insats).

Kvinnostyrka är inget nytt

Även svenskt kvinnobiografiskt lexikon (SKBL) har gett plats och belyst alla kvinnor som har funnits och varit markant framträdande.

Vi kan läsa om 2000 svenska kvinnor från medeltid till nutid på

www.skbl.se. Där kan vi se på vilket sätt de har bidragit till samhällets utveckling. Det har krävts en medveten förändring. Mycket givande och intressant att kvinnostyrka alltid har funnits, men har många gånger levt bakom sina män.

Det som känns aktuellt är det som händer i vår tid där krig, hunger, död och allt som pågår i världen gör det extremt svårt att arbeta vidare med klimatfrågor framförallt.

Gruppen ”*Fred på Jorden och Fred med Jorden*” har arbetat på tre nivåer. Först och främst ska människan ta ställning för våra gemensamma visioner, agera aktivt för att nå vårt mål, samt sätta gränser för allt som är destruktivt och accelererar jordens undergång. Ett mycket givande och stort arbete som ska fortsätta i varje stift och leva upp till alla dessa idealbilder och delaktiga medlemmar.

Text och foto: *Berit Larsson och Mery Almidon de Sauni*

Hjälp – kris eller utveckling?

Kära medlemmar!

Vi har haft en bra ekonomi i föreningen hittills. Vi har sökt bidrag från stiftet varje år och i många år fått 50 000 kr per år. Inför detta verksamhetsåret fick vi 10 000 kr och dessutom har stiftet fattat beslut om att vi inte kommer att få något bidrag nästa år. Detta trots att bidraget söks för ett år i taget. Beskedet kom också sent, först den 19 mars, efter vårt årsmöte.

Vi klarar ekonomin det här året pga att vi har sparade pengar kvar från tidigare år.

Nu behöver vi hjälpas åt för att vi som förening ska kunna fortsätta vår verksamhet och utveckla den. Alla goda idéer och kreativa förslag välkomnas av styrelsen.

Berit Larsson
ordförande

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift
Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Mery Sauni, Härnösand, tel. 070 - 389 53 90

Margareta Wänglund, Ljungaverk, tel. 070-609 97 27

Berit Selling, Härnösand, tel. 070-385 73 02

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Miljöarbetet i Sollefteå pastorat

Det sägs att Hoppet är det sista som överger människan. Ja det får vi hoppas, för är det någonting vi behöver i dessa tider så är det just Hopp.

För mig är det självklart vår viktigaste uppgift, både som människor och som kyrka, att ta hand om och förvalta Guds skapelse, vårt hem på jorden, på bästa möjliga sätt. Vi behöver se till att barnen och ungdomarna som växer upp nu, och framtida generationer har en rimlig värld att leva i.

Därför är det just så hoppfullt att vi nu har en ny Miljögrupp i Sollefteå pastorat. Gruppen består av tre engagerade personer, som frivilligt åtagit sig uppdraget, samt kyrkoherden.

Vi har ju blivit ett storpastorat sedan några år tillbaka, bestående av 13 församlingar och det har sett lite olika ut i församlingarna beträffande miljöarbetet.

Elisabet Norén

Inte bara energieffektivisering

Jag kan inte redogöra för vad respektive församling har åstadkommit. Men jag kan berätta om det tidigare Sollefteå-Boteå pastorat, där jag arbetade fram till år 2020. Pastoratet bestod då av fyra församlingar. Det ska sägas att innan Miljögruppen kom till omkring 2010-11 så hade mycket gjorts beträffande energieffektivisering. Men att verka för en hållbar värld handlar ju inte bara om energieffektivisering. Därför bildades Miljögruppen som bestod av både anställda och förtroendevalda. Vi erhöll också *Ljussteget*, första etappen till miljödiplomering. Men i och med pastoratsammanslagningen så lades Miljögruppen ned. I stället skulle varje församlingsråd samt kyrkorådet ha miljöarbete som en stående punkt på dagordningen. Men det var svårt att få något större engagemang för miljöarbetet och något konkret uträttat med det upplägget.

Så nu är tanken att Miljögruppen kommer med idéer och förslag på miljöåtgärder och även får input från Församlingsråden, Kyrkorådet samt personal. Och att det sedan kommer till beslut som verkställs.

Personaldag om klimatet

Jag tänker att den stora utmaningen är att inspirera till värderingsförändringar och beteendeförändringar, både bland personal, förtroendevalda och ute i församlingarna.

Därför är det så glädjande att miljögruppen initierat en personaldag i slutet av augusti, där stiftets klimatstrateg Anders Sandström samt prästen Hannah Hartell, som gjort en ekofeministisk analys av *Ett biskopsbrev om klimatet*, ska medverka.

Det som också är på gång just nu är att anlägga några blomsterängar för att värna den biologiska mångfalden. Andra frågor som gruppen kommer att arbeta vidare med är bl.a.:

- Hur ser inköspolicyn ut?
- Hur kan vi prioritera närodlat och ekologiskt?
- Hur miljövänligt tvättas pastoratets bilar?

Med hoppfulla hälsningar från

Elisabet Norén

Pensionerad präst

P.S. Jag blev så glad när jag i skrivande stund läste i Kyrkans tidning nr. 20 att miljöarbetet inom Svenska kyrkan trappas upp på nationell nivå. Bl.a ska alla anställda gå Svenska kyrkans digitala miljöutbildning. Läs den gärna D.S.

Handlingsplan för KviSk Härnösand 2024

- Kalkbladet 3 nummer under året
- Årsmöte mars
- Våreld-deltagande
- Deltagande i det nationella projektet Fred på jorden-Fred med jorden
- Representation i Sensus i regionstyrelse
- Bokcirkel Härnösand
- Dansretreat i Östersund
- Lokala samarrangemang som vi bjuder in medlemmar till
- Aktualiteter på FB-gruppen
- Utarbeta strategi för att värva nya medlemmar

Lina Sandellpsalmer i mitt hjärta

Hemma i min hemby, Sörflärke, i Anundsjö fanns EFS-bönhuset mitt i byn. I samma byggnad fanns också småskolan upp till klass fyra. I den byggnaden växte jag upp med söndagsskola, juniorer och ungdomsgrupp. När det var gudstjänster eller möten som man sa, sjöngs ofta, *"En liten stund med Jesus"*, *"Jag kan inte räkna dem alla"*, *"Bred dina vida vingar o Jesus över mig"*. Alla dessa skrivna av Lina Sandell. I söndagsskolan sjöng vi ofta *"Tryggare kan ingen vara"*. När vi åkte på läger avslutades kvällen med *"Bred dina vida vingar"*. Dessa psalmer har präglat mig och sitter djupt i mitt hjärta. Sångboken inom EFS hette på den tiden Sions toner och där fanns ett 70-tal psalmer av Lina. Den mest älskade psalmen för många är ändå *"Blott en dag ett ögonblick i sänder"*. Sammanlagt har Lina skrivit 1700 psalmer och sånger men inte tonsatt några.

Sängliggande ett år

Lina Sandell föddes 1832 i Fröderyd i Småland, i dom djupa skogarna med myrar och många insjöar. Sverige var ett fattigt land på den tiden. Det fanns många fattiga torpare med många barn. Det var en tid då väckelserörelsen och nykterhetsrörelsen bildades.

Fadern var präst, Jonas Sandell och modern hette Fredrica. Lina var yngst av fem syskon, ett krent barn med tydliga förslamningssymptom. Hon hade en lungsjukdom som plågade henne hela livet. Fadern kallade hennes hälsa för korsskolan. När hon var i 11-års ålder blev hon så dålig att hon var sängliggande ett helt år. Ingen trodde att hon skulle överleva men som ett under gjorde hon det och överlevde alla sina syskon. Den här söndagen som undret skedde var samtliga i kyrkan och texten handlade om Jairus dotter. Lina låg i sin säng och tänkte på dagens text. Hon var 12 år och fick tro att Jesus kunde röra också vid henne. Så hon bad *"Herre, jag tror, hjälp min otro"*. I samma stund fick hon kraft att stiga ur sängen och stod fullt påklädd när de övriga kom från kyrkan.

Behärskade flera språk

Lina tyckte om att sitta i faderns arbetsrum, hon fick ett eget skrivbord. Hon lärde sig läsa tidigt och fadern undervisade henne. Hennes kunskapstörst var stor och hon lärde sig engelska, franska och tyska. Hon behärskade också så småningom latin, grekiska och hebreiska.

På gården fanns en gammal ask som var över 100 år när familjen flyttade dit. Ett imponerande träd som fortfarande finns kvar. Prosten gav namn åt trädet, Yggdrasil, ett fornnordiskt namn från mytologin som betyder världsträdet. Under trädet gjorde pappan ett golv och en sittplats, där kunde man sitta när man behövde lugn och ro. Lina älskade trädet. Många sånger kom till under detta träd bland annat *”Tryggare kan ingen vara”*, antagligen var hon endast 12 år gammal.

Fadern omkom tragiskt

Linus far var ofta ute på resor och Lina följde ofta med. En resa till Göteborg slutade tragiskt då fadern omkom under båtresan över Vättern. Han ramlade överbord vid en kraftig våg och några fiskare fann den döda kroppen några dagar senare. Det tog henne hårt och modern hämtade sig aldrig efter makens död och efter något år dog även hon.

Ett år efter moderns död flyttade hon till Stockholm och en ny tid började. Hon fick en anställning inom EFS med översättningsarbete, författarverksamhet och en del andra uppgifter. Förutom alla sånger och psalmer så skrev hon 144 böcker/skrifter. Hon blev Sveriges första kvinnliga förlagsredaktör.

I perioder måste hon vila för krafterna räckte inte till och då reste hon hem till Småland till sina systrar.

Tog hand om syskonbarn

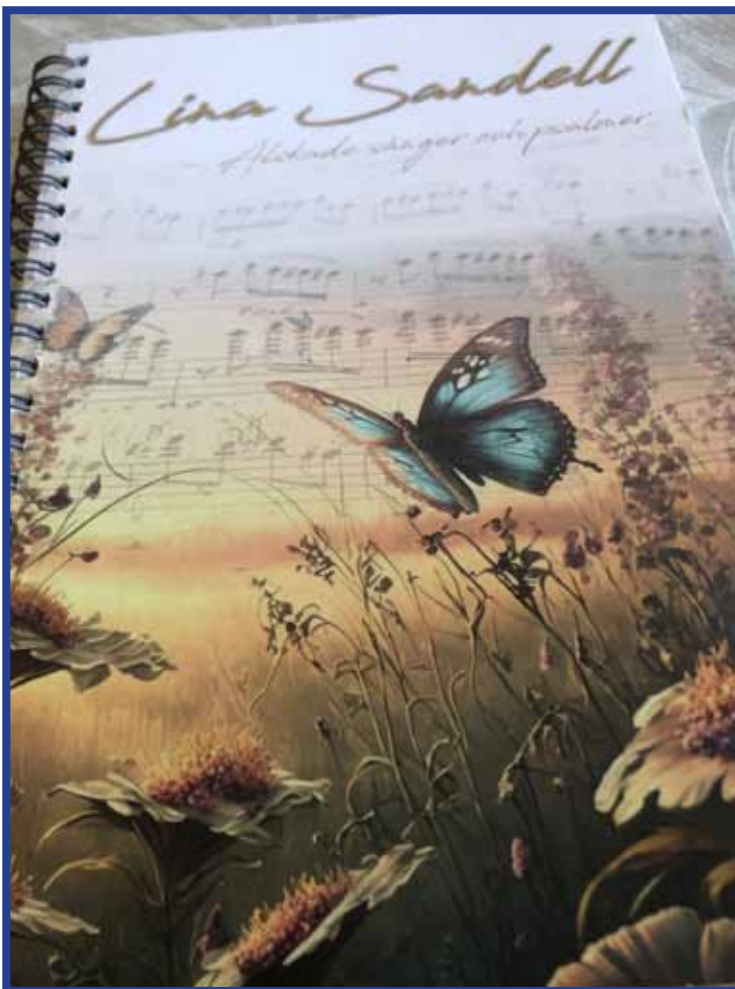
Så småningom gifte hon sig med en affärsman vid namn Oskar Berg. De fick en lägenhet mitt i centrala Stockholm och deras kyrkliga hemvist var Betlehemskyrkan där Carl Olov Rosenius startade och grundade EFS som bildades 1856.

Lina och Oskar fick en liten flicka men hon dog direkt vid födseln. Istället blev syskonbarnen viktiga för henne. Hennes systrar dog tidigt, hennes yngsta syster fick nio barn och när systemen dog tog Lina hand om några bland annat en flicka som hette Hanna, som fick betyda mycket för henne.

Mitt i alla prövningar behöll Lina sin starka tro och hoppet gav hon aldrig upp. Hon dog 1903 efter en tids sjukdom. Till begravningen kom över tusen personer, alla fick inte plats i kyrkan. Ute på kyrkogården kunde man samlas och sången *"Tryggare kan ingen vara"* steg upp mot skyn när kistan sänktes ner i jorden.

Hennes älskade sånger lever kvar och kommer förhoppningsvis leva länge till. För något år sedan kom ett sånghäfte ut som heter *Lina Sandell-Älskade sånger och psalmer*. En hel del okända sånger

med många olika kompositörer och en hel del ny musik till okända texter. En sång som jag fastnade för och som känns aktuell i dag är *"Förlora ej korset ur sikte"*. Tonsatt av Robert Johansson som står för utgivningen av häftet.

Första versen lyder:

"Förlora ej korset ur sikte, så ljuder det manande ord bland bruset av tusende röster och stormarnas dån på vår jord. Förlora ej korset ur sikte, låt ljuset från höjden dig nå när skuggorna växer längs vägen och mörkret så tungt faller på."

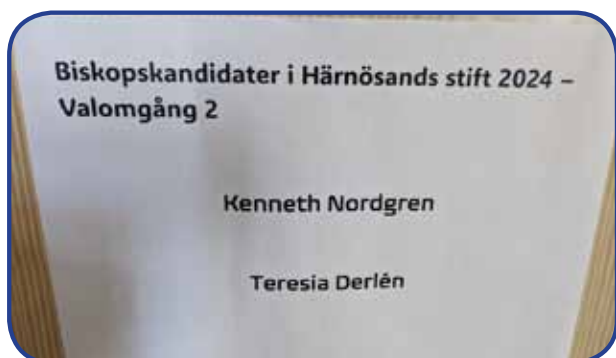
Berit Selling

Facebook-gruppen

På Facebook finns en grupp för medlemmar i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift. Där kan alla lägga in information och läsa om aktuella händelser. Kom med du också!

Att välja biskop, del 2

Efter hearingen och nomineringsval ledde biskopsvalet nr 1 fram till ytterligare en valomgång, eftersom ingen av de åtta nominerade fick mer än 50 procent av rösterna. De två kandidaterna som fått flest röster, Teresia Derlén och Kenneth Nordgren, gick vidare till biskopsval nr 2.

På stiftets webb öppnades möjligheten att ställa frågor till de två kandidaterna. Jag ställde frågor om arbetet med kyrkans *Färdplan för klimatet* till de båda och fick också utförliga svar av dem.

Den 2 maj var det dags för live-samtal med de två i Kyrkans Hus i Sundsvall, det sändes också digitalt på webben. Samtalet leddes av förre ärkebiskopen Anders Wejryd och var ett intressant och engagerat samtal om biskopsrollen – ett provtänk om biskopsuppdraget. Det kom att handla om ledarskap, gudstjänstformer, ekumenik, samspelet med förtroendevalda och medarbetare med mera.

Engagemang och ansvar

Den 14 maj genomfördes i varje kontrakt valomgång nr 2. Jag röstade i Sköns kyrka kl. 10 och kl. 13 var stiftets alla röster sammanräknade. Jag kollade flera gånger på webben och äntligen kom beskedet.

Välkommen Teresia Derlén till oss i Härnösands stift, lycka till i ditt nya uppdrag!

Foto: Maria Eddebo-Nilsson/stiftets webbsida)

Det har varit intressant, engagerande och ansvarsfullt att vara med i denna process. Jag har deltagit, läst, tittat på webben, läst igen, reflekterat, lyssnat och tänkt flera gånger under valprocessen. Hela upplägget har varit mycket proffsigt och tillgängligt, det har varit enkelt för mig som elektor att vara delaktig och informera mig.

Fakta: Vilka röstar i biskopsvalet?

- Anställda präster och diakoner i Härnösands stifts församlingar och på stiftskansliet.
- Lika många elektoror som prästerna och diakonerna. Dessa har utsetts av församlingarnas fullmäktige.
- Stiftsstyrelsens och domkapitlets ledamöter.
- Totalt 398 personer.

*Petra Hamnström, valförrättare
i Sköns kyrka*

Skiftet på biskopsposten genomförs under september.

- 14 september Eva Nordung-Byström lägger ner staven vid en högtid i Härnösands domkyrka.
- 22 september – ny biskop vigs i Uppsala domkyrka.
- 28 september – mottagning av den nya biskopen i Härnösands domkyrka,

Text och foto: *Marianne Staaf Gälldin*

Berättelser/Minnen

Ett önskemål till Kalkbladets läsare.

Tycker du som jag att det skulle vara trevligt om vi läsare av Kalkbladet kan skriva och berätta för varandra om vardagshändelser, minnen eller annat som du blir glad över och som du gärna skulle vilja berätta vidare. Ett annat tips är att skriva om något som du uppskattar hos din församlingskyrka, tex en kulturskatt som ni har i kyrkan.

Min förhoppning är att vi har mycket att berätta om för varandra. I dagens oroliga värld är det extra viktigt att skicka vidare positiva energier ifrån händelser, platser, saker som vi blir glada över.

Det vackra handsmidda staketet runt Torpshammars kyrkogård

Kan ett staket runt en kyrkogård fascinera, väcka tankar och engagemang eller är det "bara" ett staket som omgärdar en kyrkogård?

För att svara på den frågan så vill jag ta er tillbaka till en studiecirkelgrupp om pilgrimsleden St Olavsleden som jag höll i. Som avslutning skulle vi besöka Torps och Torpshammars kyrkor för att se vad som fanns i kyrkorna av kulturskatter med Pilgrimsanknytning.

Förutom besök inne i kyrkorna så ville jag även ta med gruppen på en kort vandring på kyrkogården vid resp kyrka. Runt Torpshammars kyrka visste jag att det fanns ett ovanligt handsmitt kyrkostaket med fascinerande symboler från bibliska berättelser och om ortens historia. Det var konstsmeden Birger Westin från Ede, Stöde som under början av 1960-talet tillverkat staketet. Till sin hjälp hade han även en medhjälpare, Bert Persson.

Att tyda staketets symbolspråk

Det var svårt att få kontakt med någon person från orten som hade kunskap om det handsmidda kyrkogårdsstaketet som kunde berätta för min grupp om staketets bakgrund och vad staketet ville förmedla till oss betraktare. Istället hade jag några ex av ett infoblad med uppritade symboler med förklaringar som jag delade ut till gruppen.

Tillsammans i gruppen skulle vi försöka tyda staketets fascinerande symbolspråk. Sakta gick vi bit för bit förbi staketet och med infobladet, egna tolkningar och med hjälp av vår fantasi så samtalade vi högt

och lågt och försökte tolka staketets symbolspråk. Vi fick ihop ett trevligt och intressant grupparbete.

Förutom ett fascinerande staket så var det en fantastisk försommarkväll med fågelsång, solsken och nyutslagna björkar, en magisk kväll som väckte många tankar om livet. Tiden bara försvann. Det som jag planerat som ett kortare besök blev kvällens höjdpunkt.

En ny broschyr ska tas fram

Några år efter att min studiegrupp förundrats över smeden Birger Westins handsmidda kyrkostaket var jag med på en församlingsträff i Torpshammars församlingsgård. Ett 30-tal ordsbor hade samlats för att ta del av dagens tema som var det handsmidda kyrkostaket. Vid träffen medverkade en lokal konstnär, Ulf Lindeberg, som skulle berätta om en ny broschyr som han hade fått i uppdrag att ta fram för att dokumentera Birger Westins smidesstaket.

Konstnären Lindeberg har gjort ett stort antal blyertsteckningar för varje sektion i staketet. I broschyren har han visat på (återskapat) de olika detaljerna i staketet med en förklarande text om symbolerna och historiska skeenden. I staketsektionerna finns bl a Trosbekännelsens symboler och några fler kristna hemliga tecken. Staketet visar även på delar från bygdens arbetsliv under 18- och 1920-talets början som tex jordbruket, fabriken, kraftverket, flottningen och kolmilorna, smedjan och livet.

Återigen så upplevde jag hur staketet fascinerade oss alla. Det blev livliga och intressanta samtal ifrån deltagarna. Efter genomgång av den nya broschyren så var det en guidad tur runt staketet.

Egentligen går det inte att berätta om staketet för det blir alldeles för platt och ointressant så mitt bästa semestertips är att besöka kyrkogårdsstaketet för att på plats ta del av det fascinerande symbol-språket. Ta dig god tid att stanna till och förundras över vad staketet kan förmedla för tankar om livet och bygdens historia via ett fascinerande bildspråk och symboler.

Innan ni besöker Torpshammars kyrkogårdsstaket så ring och beställ broschyren via Pastorsexpeditionen så får ni ännu större behållning för att kunna tyda symbolerna.

Margareta Wänglund

Fotnot; Till denna text bifogar jag bilder ifrån två nya broschyrer om Kyrkogårdsstaketet som Torps församling har framställt med bilder och text. Konstnären Ulf Lindeberg, Torpshammar har tecknat bilderna på staketets olika delar i broschyren.

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2024

**Avgiften på 100 kr betalas
antingen via bg 422-3699 eller
via Swish, nummer 1236918593.**